

Evangeliet omsat i praksis

Ugens vers

"For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds. Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af. For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i" (Ef 2,8-10).

Introduktion

Lige så snart vi begynder at tale om Guds lov, krav eller undervisning, løber vi den risiko eller til og med den fristelse at tænke, at vi derved på en eller anden måde kan gøre os fortjent til eller være med til at sikre os frelse eller på anden måde at opnå Guds gunst. Men Bibelen fortæller os igen og igen, at vi er syndere, som frelses af Guds nåde gennem Jesus og hans død for os på korset. Hvad er vi i stand til at føje til det? Eller som Ellen White har skrevet: "Hvis du ville samle alt, der er godt og helligt og ædelt og smukt i et menneske og fremstille det for Guds engle som en aktiv del af et menneskes frelse eller som fortjeneste, ville et sådant forslag blive forkastet som forræderi" (*Faith and Works*, s. 24).

Vores barmhjertighedsgerninger og medfølelse med mennesker i nød bør derfor ikke opfattes som legalistiske. Tværtimod; når vores forståelse og glæde over frelsen vokser, ser vi klarere forbindelsen mellem Guds kærlighed og hans omsorg for de fattige og undertrykte. Vi har jo selv modtaget hans kærlighed. Vi har fået, derfor vil vi give. Når vi ser, hvor højt Gud har elsket os, ser vi også, hvor meget han elsker andre og kalder os til også at elske dem.

Ugens tekster

- Rom 8,20-23
- Joh 3,16-17
- Matt 9,36
- Ef 2,8-10
- 1 Joh 3,16-17
- Åb 14,6-7

"For således elskede Gud ..."

Joh 3,16 siger: For således elskede Gud verden...". Det oprindelige græske ord for verden er *kosmos*, "som betyder verden som en skabt og organiseret enhed" (*The SDA Bible Commentary*, 5. bind, s. 929). Dette vers handler om frelse for menneskeheden; men frelsesplanen har også konsekvenser for hele skaberværket.

Rom 8,20-23

Hvad lærer disse vers om de mere omfattende emner i frelsesplanen?

Selvfølgelig handler frelse på ét plan om hver enkelt af os og vores personlige forhold til Gud. Men der er mere. Retfærdiggørelse handler ikke kun om at få vores synder tilgivet. Ideelt set bør det også handle om, hvordan Gud gennem Jesus og Helligåndens kraft skaber Guds familie, som fejrer deres tilgivelse og frelsesvished ved bl.a. at være vidner for verden gennem deres gode gerninger.

Joh 3,16-17

Hvordan er vers 17 med til at uddybe forståelsen af vers 16?

Vi kan godt acceptere, at Gud også elsker andre mennesker end os selv. Han elsker dem, vi elsker, og vi glæder os over det. Han elsker også dem, vi forsøger at nå, og denne kendsgerning er ofte vores motivation for at nå dem. Men han elsker også de mennesker, vi ikke har det så godt med, eller dem, vi ligefrem er bange for. Gud elsker alle mennesker allevegne, selv dem, vi ikke bryder os om.

Skabelsen er en måde, dette viser sig på. Bibelen peger gentagne gange på verden omkring os som bevis på Guds godhed: "Han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige" (Matt 5,45). Selve livet er i sig selv en gave fra Gud, og uanset, hvordan en persons individuelle reaktion eller svar over for Gud er, modtager alle mennesker denne gave.

Til at tænke over

Hvordan bør vores holdning over for andre og deres situation forandres, når vi indser, at de er personer, som er skabt og elsket af Gud?

Medfølelse og anger

De sammenkædede beretninger om frelse og den store strid kalder os til at indse en sandhed om vores tilværelse, som er grundlæggende for vores forståelse af både os selv og vores verden. Vi og vores verden er faldet i synd, ødelagte og nedbrudte. Vores verden er ikke længere, hvad den blev skabt til at være, og selv om vi stadigvæk afspejler Skaberens billede, er vi også en del af verdens ødelagte tilstand. Synden i vores liv er af samme natur som det onde, der skaber så meget smerte, undertrykkelse og udnyttelse over alt i verden. Det er derfor rigtigt af os at føle den smerte, ubehag, sorg og tragedie, som verden og mennesker omkring os oplever. Hvis vi ikke følte tilværelsens smerte, måtte vi være robotter. Klagesangene i Salmernes Bog, Jeremias' og de andre profeters sorg og Jesu tårer og medfølelse viser, hvor rigtigt det er at reagere på denne måde over verden og dens ondskab og især over for dem, der så ofte bliver såret af den ondskab.

Matt 9,36; 14,14
Luk 19,41-42
Joh 11,35

Hvad var det i hver af disse situationer, der berørte Jesus så stærkt? Hvordan kan vores hjerte blive mere følsomt over for den smerte, vi ser omkring os?

Vi må også huske, at synd og ondskab ikke kun er "derude" eller et resultat af andres synd: "Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os" (1 Joh 1,8). I de gammeltestamentlige profeters opfattelse var synd en tragedie, som ikke først og fremmest skyldtes, at nogen havde brudt "reglerne", men snarere, at synden havde ødelagt forholdet mellem Gud og hans folk og skader andre mennesker.

Selviskhed, begær, smålighed, fordomme, hensynsløshed og ligegyldighed ligger til grund for al ondskab, uretfærdighed, fattigdom og undertrykkelse i verden. Bekendelse af vores synd er det første skridt på vejen til at gøre noget ved denne ondskab og til at lade Guds kærlighed få den rette plads i vores hjertes: "Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renser os for al uretfærdighed" (1 Joh 1,9).

Se på dig selv – men ikke alt for grundigt eller for længe. På hvilke måder er du ødelagt og selv en del af det overordnede problem? Hvad er det eneste svar på problemet, og hvor alene findes løsningen?

Til at tænke over

Nåde og gode gerninger

Ef 2,8-10

Lav et resume af teksten med dine egne ord. Hvad fortæller disse vers om forholdet mellem nåde og gode gerninger?

Bibelen fortæller os bl.a., at vi blev skabt til at tilbede Gud og tjene andre. Kun i vores fantasi kan vi forsøge at forestille os, hvordan det ville ske i en syndfri verden.

Men på grund af synden er den eneste verden, vi kender, ødelagt og syndig. Heldigvis for os åbner Guds nåde gennem Jesu offer for verdens synd en vej til tilgivelse og helbredelse. Midt i vores ødelagte tilværelse bliver livet derfor gendannet af Gud, og han benytter os til at samarbejde med ham om at helbrede og reparere den skade og smerte, der præger andre menneskers liv (se Ef 2,10). "Når mennesker får gaver, skal de dele med andre. Alle vegne beder mennesker om hjælp. Gud opfordrer menneskene til med glæde at hjælpe deres medmennesker" (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 58).

Igen skal det understreges, at vi ikke gør gode gerninger – om-sorg for de fattige, hjælp til de undertrykte, mad til de sultne - for at opnå frelse eller Guds gunst. Ved tro har vi i Kristus al den gunst fra Gud, som vi har brug for. Vi indser, at vi både er syndere og ofre for syndens følger, men også, at vi er elskede og løskøbte af Gud. Mens vi stadigvæk kæmper med fristelser til selvished og griskhed, tilbyder Guds selvpofrende og ydmyge nåde os en ny form liv og en kærlighed, som vil forvandle vores liv.

Når vi ser på korset, ser vi det fuldkomne og fuldstændige offer, der blev givet for os, og vi indser, at vi ikke kan føje noget til, hvad det tilbyder os i Kristus. Men det betyder ikke, at vi ikke skal gøre noget som svar på, hvad vi er blevet givet i Kristus. Tværtimod. Vi er nødt til at svare, og hvilket bedre svar kan vi give på den kærlighed, der er vist os, end at vise kærlighed mod andre?

Til at
tænke over

Læs 1 Joh 3,16-17. Hvordan indfanger disse vers, hvad vores svar bør være på Jesu kors?

Vores fælles menneskelighed

Gennem sin tjeneste og undervisning formanede Jesus til en radikal, ikke-diskriminerende holdning. Alle, som med et ærligt motiv søgte ham, hvad enten det var kvinder med et dårligt rygte, toldere, spe-dalske, samaritanere, romerske soldater, religiøse ledere eller børn, tog han imod med varme og omsorg. Og som den første menighed opdagede, på måder der helt forvandlede medlemmerne, tilbød Gud frelsen til alle.

Da de første troende langsomt indså, hvor altomfattende evan-geliet var, tilføjede de ikke gode gerninger mod andre til deres tro som kun en "god" ting at gøre. De var afgørende for deres forståelse af evangeliet, som de havde oplevet det i Jesu liv, tjeneste og død. Mens de kæmpede med de problemer og spørgsmål, som opstod, i første omgang for individuelle ledere som Paulus og Peter (se fx ApG 10,9-20), dernæst som et menighedsfællesskab ved apostelmødet i Jerusalem (se ApG 15), begyndte det at gå op for dem, hvilken dramatisk ændring evangeliets gode nyhed havde forårsaget i deres opfattelse af Guds kærlighed og altomfattende nåde, men også, hvordan evangeliet skulle vise sig i deres liv, når de nu bekendte sig til at følge Jesus.

Hvad siger hvert af de følgende skriftsteder om vores fælles men-neskelighed, og hvordan bør det påvirke vores holdning til andre?

- **Mal 2,10**
- **ApG 17,26**
- **Rom 3,23**
- **Gal 3,28**

Gal 3,28 er en teologisk opsummering af den praktiske historie, Jesus fortalte om den barmhjertige samaritaner. I stedet for at skændes om, hvem vi har pligt til at hjælpe, bør vi gå ud og hjælpe og måske endda være parate til at modtage hjælp fra dem, vi ikke forventer det fra. Hvad den menneskelige familie har fælles, kommer til udtryk på et hø-jere plan i den evangeliets familie. Denne familie udgøres af dem, der er knyttet sammen ved Guds frelsende nåde, som kalder os til enhed i ham: "For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme, hvad enten vi er jøder eller grækere, trælle eller frie" (1 Kor 12,13).

Det evige evangelium

Evangeliets forvandlende indbydelse og appel til "alle folkeslag og stammer, tungemål og folk" (Åb 14,6) har lydt ned igennem kristendommens historie. Men Åbenbaringsbogen beskriver, hvorledes der i de sidste tider vil opstå en fornyet forkyndelse, med alle dets konsekvenser, af dette glade budskab om Jesus.

Åb 14,6-7

Hvordan indbefattes grundprincipperne i evangeliet, som oftest opsummeres i Joh 3,16, i englens specielle budskab i vers 7?

Åb 14,7 sammenkæder tre nøgleelementer, som vi allerede har set på i dette studium af Guds bekymring over ondskab, fattigdom og undertrykkelse ned igennem Bibelens historie.

1. Dom. Appellen om dom, om at retfærdighed skal ske, har været en gentaget bøn fra dem, som ned igennem historien er blevet undertrykt. Heldigvis beskriver Bibelen Gud som en, der hører nødlidende menneskers råb. Som det fx ofte udtrykkes i Salmernes Bog, ser de, som bliver behandlet uretfærdigt, dom som en god nyhed.

2. Tilbedelse. De hebraiske profeters skrifter sammenkæder ofte tilbedelse og gode gerninger, især når de sammenlignede deres tilbedelse, som hævdede at være Guds folk med det forkerte, de gjorde og blev ved med at gøre. I Es 58 fx sagde Gud tydeligt, at den tilbedelse, han mest af alt ønskede, var, at de viste venlighed og omsorg mod de fattige og trængende (se Es 58,6-7).

3. Skabelse. Som vi har set, er et af de grundlæggende elementer i Guds kald om retfærdighed menneskeheds fælles familie. Vi er alle skabt i hans billede og elsket af ham; vi er alle værdifulde i hans øjne; ingen skal udnyttes eller undertrykkes på grund af andres griskhed. Det synes klart, at denne forkyndelse af evangeliet i endens tid er et bredt og vidtrækkende kald til at tage imod den redning, forløsning og genoprettelse, som Gud ønsker for den faldne menneskehed. Gud vil have et folk, som midt i den værste ondskab vil stå fast på det, der er ret, på Guds bud og Jesu tro. Selv under forfølgelse vælger de ikke en falsk tilbedelse, men at tilbede Skaberens (Åb 14,8-12).

Til at tænke over

Hvordan kan vi bedst hjælpe mennesker, der lider, samtidigt med, at vi deler både det håb og den advarsel, som findes i de tre englebudskaber, med dem?

Til videre studium

- Ellen White, *Jesu liv*, "Gud med os", s. 8-13.
Vejen til et bedre liv, "Frelst for at tjene", s. 53-61.

"I Kristus er der ikke forskel på jøde eller græker, træl eller fri. Alle, som engang var langt borte, er ved Kristi blod kommet nær. (Gal 3,28; Ef 2,13). Den lidende menneskeheds råb om hjælp må høres og besvares, lige meget hvad de bekender sig til at tro ... Alle vegne omkring os findes der stakkels, fristede mennesker, som behøver deltagende ord og en hjælpende hånd. Der er enker, som behøver sympati og hjælp. Der er forældreløse, som Kristus har bedt sine efterfølgere tage sig af som et betroet hverv fra Gud. Alt for ofte bliver disse overset og forsømt. De er måske lasede, uopdragne og tilsyneladende utiltalende på alle måder; men de er alligevel Guds ejendom. De er blevet købt for en stor pris, og de er lige så dyrebare i hans øjne, som vi er det. De hører til Guds store husholdning, og de kristne er som hans tjenere ansvarlige for dem" (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bind, s. 202-203).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvordan kan vi modstå fristelsen til at tro, at vi, når vi udfører gode gerninger og hjælper andre, bliver bedre og skaber os fordele, som Gud bør anerkende?**
- 2. Er din menighed et fællesskab, hvor der ikke er nogen forskel, men hvor alle er et i Kristus? Hvordan kan den blive det endnu mere? Hvor gode er I til at inkludere alle?**
- 3. Hvordan finder vi den rette balance mellem at gøre godt for de nødlidende uden anden grund, end at de er i nød, og at vi kan hjælpe dem, og samtidigt tilbyde dem evangeliets sandheder? Hvordan kan vi lære at gøre begge dele, og hvorfor er det altid bedst at gøre det?**

Resumé

Guds kærlighed, som den udtrykkes i frelsesplanen og viser sig i Jesu liv og offer, tilbyder os tilgivelse, liv og håb. Som modtagere af Guds nåde ønsker vi at dele den med andre, ikke for at fortjene frelse, men fordi det er, hvad vi er skabt og genskabt til at gøre. På den måde forvandler evangeliet vores forhold til hinanden og påvirker os til at tjene, og især til at tjene dem, der har mest brug for det.

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Læs og drøft Joh 3,16, den "lille bibel".
 - Hvad siger Jesus i dette vers om menneskers naturlige tilstand? Er mennesket frelst eller fortabt?
 - Hvad skal der ske, for at mennesket kan frelses?
 - Elsker Gud alle, eller har han forudbestemt særlige mennesker til frelse?

Uddybende spørgsmål

- Skal vi hjælpe mennesker i nød, hvis de ikke vil høre evangeliet?
- Skal de mennesker, vi hjælper, "tvangsindlægges" til at høre?
 - Skal alle programmer, kirken udbyder, have et åbenlyst åndeligt indhold, med fx bøn og andagt for gæster?
- Hvad er vi fælles med andre mennesker om, også selv om de ikke er troende?
 - Hvad er vi fælles med andre kristne om, også selv om de ikke er adventister?
 - Hvad er vi også fælles med andre adventister om?
 - Hvordan kan vi i vores mission bedre tage udgangspunkt i det, som vi er fælles med vore medmennesker om?
- Hvorfor er frelse nødvendig? Er verden ikke smuk og god, eller har udviklingen ikke simpelthen gjort os til de mest velegnede skabninger nogensinde?
 - Hvad skal mennesker frelses fra og til?

Ord og udtryk

"Disinterested service". Mange steder verden over er Syvende Dags Adventistkirken kendt for, at vores hospitaler og hjælpeorganisation øver, hvad der kaldes "disinterested service". Det betyder, at vi hjælper uden at spørge, hvad mennesker tror, og uden at forlange eller forvente, at de viser eller udvikler interesse for, hvad vi tror. Ligesom Jesus døde for alle og giver mennesket sin invitation til frelse uden at manipulere, ønsker vi at tilbyde mennesker hjælp uden at udnytte deres evt. afhængighedsforhold til at påtvinge dem vore synspunkter eller religion.

Til at tænke over

Det græske ord *kosmos* havde to betydninger. Det kunne betyde "verden". Men det betød også "skønhed" (et ord afledt af den betydning er "kosmetik"). Grækerne mente, at verden i sig selv var

smuk og evig. Den havde derfor ikke behov for nogen frelse. Hvad der skete i verden, var derfor i sig selv i det mindste rimeligt. Når de første kristne gjorde det til en primær opgave at hjælpe mennesker i nød uden at få noget igen for det, gik de langt ud over, hvad deres kultur kunne forestille sig.

Noter
